

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/60323 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 6 juni 2007 in het geding
tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 november 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

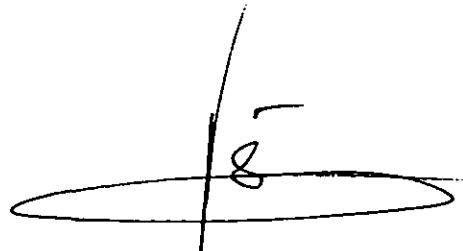
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 augustus 2007

284-502.

Verzonden: 16 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr. AWB 06 / 60323 BEPTDN

UITSPRAAK van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

eiseres,
mede namens haar minderjarige kinderen en

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 20 november 2006.

Kenmerk: 0401.27.0805.

V-nummers:

Behandeling ter zitting: 26 april 2007.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij het in de aanhef van deze uitspraak genoemde besluit van 20 november 2006 heeft verweerder de aanvraag van eiseres om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit is namens eiseres op 11 december 2006, aangevuld bij brief van 4 januari 2007, beroep ingevolge de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) ingesteld bij deze rechtbank.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en in zijn verweerschrift geconcludeerd tot ongegrondverklaring van het beroep.

Het beroep is behandeld ter zitting van deze rechtbank op 26 april 2006, alwaar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. W. de Vilder, advocaat te Beek. Verweerder heeft zich ter zitting doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl, ambtenaar ten departemente. Tevens was aanwezig D.O. Kusu, tolk in de Lingala taal.

II. OVERWEGINGEN

Eiseres is geboren op [] en bezit de Congolese nationaliteit. Zij heeft op 27 januari 2004 een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Aan deze aanvraag heeft zij het volgende relaas ten grondslag gelegd. In januari 2001 is eiseres opgepakt vanwege het afgeven van enveloppen die informatie zouden bevatten over de dood van Kabila. Eiseres heeft in de gevangenis gezeten waar zij is mishandeld en verkracht. In januari 2004 is zij door soldaten meegenomen om geëxecuteerd te worden. Een soldaat wilde echter verhinderen dat eiseres geëxecuteerd zou worden. Hierdoor ontstond er onenigheid tussen de soldaten, hetgeen uitmondde in een vuurgevecht. Eerstgenoemde soldaat heeft eiseres vervolgens geholpen met vluchten.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiseres niet in aanmerking komt voor

een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Verweerder acht het asielrelaas van eiseres ongeloofwaardig.

In beroep heeft eiseres in eerste instantie verwezen naar hetgeen is aangevoerd in de zienswijze. Artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt onjuist geïnterpreteerd nu de parlementaire geschiedenis uitgaat van de situatie dat valse of onjuiste documenten worden overgelegd en niet van de situatie dat geen documenten zijn getoond. Voorts persisteert eiseres bij haar stelling dat zij als gevolg van de traumatische ervaringen weinig van haar reis heeft meegekregen. Overigens behoeft een trauma volgens C2/4.2.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) niet te worden bewezen door middel van een medisch onderzoek. Door verweerder wordt onvoldoende rekening gehouden met het feit dat eiseres was getraumatiseerd. Eiseres persisteert derhalve bij haar opvatting dat er sprake is van een geloofwaardig en zwaarwegend relaas. Hetgeen eiseres heeft meegemaakt is ook in overeenstemming met wat daarover in algemene informatie, met name het ambtsbericht van december 2006, staat vermeld, namelijk dat mensen soms jaren vastzitten en de verkrachtingen epidemische vormen hebben aangenomen.

De rechtbank overweegt als volgt.

In geschil is de vraag of eiseres in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, aanhef en onder a, b of c van de Vw 2000. Het geschil spitst zich daarbij toe op de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van eiseres ongeloofwaardig is.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover verweerder aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Zoals de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003, JV 2003/103), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst.

Als zich de omstandigheid voordoet, als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, mogen ingevolge artikel 31 van de Vw 2000, mede gelet op de parlementaire geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van de vreemdeling om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

In het bestreden besluit is uiteen gezet dat eiseres ter staving van haar aanvraag geen bescheiden die voor de beoordeling van haar aanvraag noodzakelijk zijn heeft overgelegd. Eisers stelling dat zulks in het kader van artikel 31, eerste lid, onder f van de Vw 2000 niet

kan worden tegengeworpen, aangezien dat blijkens de parlementaire geschiedenis slechts zou kunnen in geval de vreemdeling gebruik heeft gemaakt van valse of onjuiste documenten, ziet de rechtbank geen stand houden. In de Memorie van Toelichting (TK, 1998-1999, 26 732, nr.3) wordt onder artikel 29 (thans 31) bij de omstandigheden genoemd onder a tot en met f één voorbeeld gegeven, waarvan mag worden aangenomen dat dat ziet op de onderdelen d en e van dat artikel. De tekst van onderdeel f is immers volstrekt helder en niet voor tweeërlei uitleg vatbaar. Bovendien heeft de wetgever geen inhoudelijke wijziging ten opzichte van de oude vreemdelingenwet beoogd.

Er is geen grond voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van die documenten en bescheiden niet aan eiseres heeft mogen toerekenen. Verweerder heeft in het bestreden besluit aangegeven dat eiseres van de reisroute geen enkel document heeft overgelegd. Daarnaast is eiseres niet in staat gebleken eenvoudige vragen over deze reis te beantwoorden. Zo stelt eiseres niet bij benadering de vertrek- en aankomsttijden van de beide vliegtuigen aan te kunnen geven. Zij weet niet hoe lang de beide vluchten hebben geduurd en kan niet vertellen met welke luchtvaartmaatschappijen zij heeft gereisd, dan wel kan zij geen mededelingen doen over de uiterlijke kenmerken van beide vliegtuigen. De reden die eiseres hiervoor heeft opgegeven, namelijk dat zij is getraumatiseerd, heeft verweerder niet als afdoende verklaring hoeven beschouwen nu uit het relaas zoals door eiseres afgelegd geen indicatie naar voren komt die deze stelling ondersteunt. Overigens is tijdens de gehoren niet gebleken dat eiseres niet adequaat op de vragen heeft kunnen reageren. Verweerder heeft zich derhalve op het standpunt mogen stellen dat eiseres aldus afbreuk heeft gedaan aan de in beginsel aanwezige bereidheid om haar relaas, voor zover consistent en niet onaannemelijk, voor waar te houden.

Evenmin is er grond om te oordelen dat verweerder niet in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het asielrelaas van eiseres de in het licht daarvan vereiste positieve overtuigingskracht mist en derhalve ongeloofwaardig is. Daarbij is in aanmerking genomen dat verweerder zich op het standpunt heeft gesteld dat eiseres tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd aangaande de plaats waar het transport van de wapens, namelijk in de woning van commandant of in de woning van generaal zou zijn begonnen. Verweerder heeft daarbij in aanmerking mogen nemen dat het onwaarschijnlijk is dat eiseres van haar medegedetineerden maar één naam kan noemen. Door verweerder wordt het onaannemelijk geacht dat eiseres, gelet op de bijna drie jaar durende detentie met anderen in een cel van ongeveer drie bij drie meter, niet meer namen kan noemen van haar medegedetineerden, temeer nu eiseres zelf heeft verklaard dat er in de cel wel onderling werd gecommuniceerd. Daarnaast heeft eiseres in eerste instantie verklaard dat de soldaten tijdens de rit ruzie kregen en zij niet zou kunnen horen wat er werd gezegd, omdat zij in een dichte zak werd vervoerd en de soldaten zich van een soort gebarentaal en speciale codes bedienden. Op de vraag hoe het kon dat eiseres in de dichte zak kon zien dat er door middel van gebarentaal werd gecommuniceerd, heeft zij verklaard dat de soldaten pas na de rit, nadat zij uit de zak was gehaald, ruzie hadden gekregen. Geconfronteerd met haar eerdere verklaring, dat zij pas na een vuurgevecht tussen de soldaten uit de zak was gehaald, heeft eiseres aangegeven dat de misverstanden te maken hebben met de wijze waarop de tolk Lingala heeft vertaald tijdens het nader gehoor van 7 mei 2004. Deze verklaring heeft verweerder niet afdoende hoeven achten, temeer daar eiseres aan het einde van het gehoor van 7 mei 2004 heeft verklaard dat zij de tolk goed heeft kunnen verstaan en begrijpen.

Hetgeen eiseres in beroep nog heeft aangevoerd, namelijk dat haar asielrelaas in overeenstemming is met hetgeen uit algemene informatie blijkt, kan aan het vorenstaande niet afdoen.

Het voorgaande leidt de rechtbank tot de slotsom dat verweerder eiseres terecht niet in aanmerking heeft gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Het beroep is derhalve ongegrond.

Mitsdien wordt, mede gelet op artikel 8:70 van de Awb, beslist als volgt.

Reg.nr: AWB 06 / 60323 BEPTON

pagina 4 van 4

III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. M. Hillen in tegenwoordigheid van mr. J.P.H. Welie als griffier en in het openbaar uitgesproken op **06 JUN 2007**
door mr. Hillen voornoemd in tegenwoordigheid van de voornoemde griffier.

w.g. J. Welie

w.g. M. Hillen

Voor eensluidend afschrift:
De wnd. griffier.

Verzonden op: **06 JUN 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Indien hoger beroep is ingesteld kan ingevolge het bepaalde in artikel 88 van de Vw 2000 juncto artikel 8:31 van de Awb de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

DE LOOS & SCHRIJVER

ADVOCATEN

DE LOOS & SCHRIJVER ADVOCATEN B.V.
K.v.K. Haaglanden nr. 27167281

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos*
Mw Mr M.S.M. Dietz de Loos-Schrijver**

Mr G. van der Steen

* Specialisatie Insolventierecht
** Specialisatie Strafrecht, Lid NVSA

Langstraat 58b - Brinkhof Passage
2242 KN Wassenaar

Telefoon : +31(0)70 - 511 92 63
Telefax : +31(0)70 - 511 45 52
E-mail : info@deloos-schrijver.nl

Alle correspondentie:
Postbus 453
2240 AL Wassenaar

Raad van State
t.a.v. Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
20 JUN 2007	
ZAAKNR.	200704265-1
AAN:	
BEHANDELD DOOR:	PAR:

Uw ref:
Onze ref: 9595/P/AWW
Betreft: M., HB

Wassenaar, 20 juni 2007

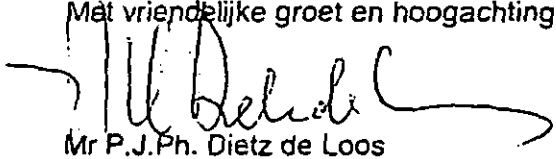
2180-A

Geachte heer, mevrouw,

Ingesloten treft u aan een hoger beroepschrift met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Dank voor uw medewerking.

Met vriendelijke groet en hoogachting,

Mr P.J.Ph. Dietz de Loos

Derden-geldrekening 51.61.50.871 t.n.v. Stichting Beheer Dergengelden de Loos & Schrijver Advocaten
Door ons wordt geen aansprakelijkheid aanvaard behoudens voor zover de door ons verplicht afgesloten beroepsaansprakelijkheidsverzekering
in voorkomend geval aanspraak op een uitkering geeft en tot ten hoogste het bedrag dat uitbetaald wordt.

Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our professional liability policy in the matter concerned.

CARDEC registratie/toetsing

Toevoeging is aangevraagd

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Ons kenmerk: -9595/P/AWW

Uw kenmerk:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
20 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: OO:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren ... mede ten behoeve van haar minderjarige kinderen geboren op ... en geboren op ... allen Burgers van de Democratische Republiek Congo, hierna te noemen "betrokkene", verblijvende te ... te dezer zake woonplaats kiezende te Wassenaar aan de Langstraat 58b ten kantore van Mr P.J.Ph. Dietz de Loos, die door haar bepaaldelijk wordt gevolmachtigd om haar in onderhavige procedure te vertegenwoordigen.

Allereerst wordt nadrukkelijk verwezen naar de bij dit aanvullend hoger beroep ingesloten formulier "Machtiging Hoger Beroep Vreemdelingenzaken" (Prod.1).

Het hoger beroepschrift richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 6 juni 2007 (AWB 06/60323 BEPTDN) (Prod.2), waarbij is geoordeeld dat het ingestelde beroep ongegrond is verklaard.

Betrokkene is het niet eens met voornoemde uitspraak en komt daarvan deswege in hoger beroep bij uw Afdeling Bestuursrechtspraak en wel op grond van het volgende.

Betrokkene is van mening dat het onderzoek dat geleid heeft tot de bestreden uitspraak d.d. 6 juni 2007 onzorgvuldig is geweest (strijd met artikel 3:2 Awb).

Bij dit alles speelt een zwaardere zorgvuldigheidsverplichting voor verweerder nu het tevens betreft twee minderjarigen, temeer nu verweer tevens haar verplichtingen uit hoofde van het Verdrag Bescherming Rechten van het Kind (Kinderrechten Verdrag).

Daarbij is tevens sprake van een onevenredige belangenafweging, althans heeft verweerder de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen niet zorgvuldig afgewogen terwijl de voor betrokkene nadelige gevolgen van de bestreden uitspraak onevenredig nadelig zijn in verhouding tot de met de bestreden uitspraak te dienen doelen.

In opgemelde aangelegenheid heeft verweerder in redelijkheid niet tot bestreden uitspraak kunnen komen, reden waarom dit niet in stand kan blijven.

GRIEF 1

Ten onrechte overweegt en bestist de rechtbank in de bestreden uitspraak dat er geen grond is voor het oordeel dat verweerder het ontbreken van documenten die voor de beoordeling van de aanvraag noodzakelijk zijn, niet aan betrokkene heeft mogen toerekenen. Verweerder heeft aangegeven dat, conform de rechtspraak van de Afdeling in haar uitspraak van 27 januari 2003, JV 2003/103 de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die beoordeling slechts terughoudend door de rechter kan worden getoetst.

In deze is op grond van de door betrokkene aangevoerde feiten en omstandigheden en met name het beroep op de traumatisering als gevolg van een jarenlange gevangenhouding, mishandelingen en verkrachtingen, en het feit dat betrokkene aangeeft daardoor getraumatiseerd te zijn, voldoende indicatie aanwezig dat betrokkene getraumatiseerd is en diens gevolg kan in deze van een terughoudende houding van de rechter geen sprake zijn.

Een terughoudende houding van de rechter op dit terrein levert strijd op met artikel 3 EVRM juncto artikel 6 EVRM. Voorts is door betrokkene impliciet een beroep gedaan op bescherming ex artikel 3 EVRM, hetgeen conform de uitspraak jurisprudentie een volle toetsing rechtvaardigde.

Feit van algemene bekendheid bij getraumatiseerde mensen en het oplopen van een posttraumatische stressstoornis is dat betrokkenen lijden aan geheugenstoornissen, juist met name van de traumatische ervaringen, in zichzelf keren en aan geheugenverlies lijden.

Het voorgaande betekent dat ook ten aanzien van plaatsen, data en gebeurtenissen soms complete blanke plaatsen in het geheugen ontstaan.

In deze heeft betrokkene gedetailleerd verteld hoe zij met grote regelmaat, wekelijks, werd mishandeld en verkracht door meerdere mannen achter elkaar, op de grond moest slapen in haar cel en alle besef voor tijd is kwijtgeraakt.

GRIEF 2

Tevens is sprake van een eerste gehoor in de Franse taal waarbij zij direct bij de aanvang heeft aangegeven de voorkeur te hebben voor het Lingala. In latere verhoren is betrokkene verhoord in Lingala echter de fouten en misverstanden welke het gevolg zijn geweest van het gebruikmaken van een Franse tolk in plaats van een Lingala tolk, worden betrokkene tijdens de gehele procedure tegengeworpen.

Het voorgaande betekent dat van een zorgvuldig onderzoek en een zorgvuldige beoordeling van het relaas van betrokkene geen sprake is. De betreffende misvattingen worden haar thans als tegenstrijdige verklaringen tegengeworpen om vervolgens te oordelen dat van het relaas van betrokkene geen positieve overtuigingskracht en afwezigheid van tegenstrijdigheden blijkt.

GRIEF 3

Voorts wordt aan betrokkene tegengeworpen, ten onrechte, dat niet is gebleken van traumatische ervaringen of van het feit dat zij getraumatiseerd is. Dit is evenzeer ten onrechte nu ook op verweerder een onderzoeksplicht rust en het beroep dat betrokkene gedaan heeft op het feit dat zij getraumatiseerd ten onrechte niet verder medisch/psychiatrisch is onderzocht.

In zoverre heeft betrokkene immers tevens een aanvraag om een verblijfsvergunning medisch/humanitaire redenen gedaan. Dit punt is volstrekt buiten de beoordeling gebleven, ten onrechte.

Gezien het voorgaande heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak dan ook ten onrechte geoordeeld dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in haar asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat deze beoordeling slechts terughoudend door de rechter kan worden getoetst.

GRIEF 4

Bij dit alles komt naar voren dat betrokkene aangegeven heeft als gevolg van de verkrachtingen zwanger geraakt te zijn, terwijl één van haar kinderen dan ook is geboren uit deze verkrachtingen. Het tweede kind is het gevolg van de relatie waarin zij thans verkeert, met haar huidige partner in Nederland.

REDENEN WAAROM:

Betrokkene zich wendt tot Uw Afdeling met het eerbiedig verzoek de bestreden uitspraak te vernietigen en aan betrokkene, mede aan haar minderjarige kinderen en , een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

Wassenaar, 20 juni 2007

Gemachtigde

